

२०. किशोरावस्था मुलींवर ताणतणवाचे होणारे आरोग्यावर परिणाम

द्वी. पी. डी. तळप

सल. प्राथमिक, शारदीय सून-विश्वन महाविद्यालय, औरंगाबाद.

गोषवारा

"किशोर गुलीचा ताण वरा पेणपेगळ्या दिसांनी दोघो, याची मांडणी प्रात्यक्षिक उदाहरणाने रपाट केली आहे. तरोच नाही, शिफार, पर, तस्वीर, न्यूगंड, सामाजिक, शिरत, आढार, आर्थिक परिस्थिती, दुखाद प्ररांग या सर्व दार्दीची या लेखात मांडणी केली आहे, शेवटी अनुमान या लेखात रांकनाशीत दिले आहेत."

प्रारंभाविक

प्रत्येक मुलगी ही जीवनात कोणताची तरी आई, बहिण, वायको, गावशी, वजवी, भागी, आज्ञा इत्यादी अनेक निरनिराळ्या गृहिण्या पार पाढ्या असतो. तागुळे गुलगी किशोरावस्थेतून वाटचाल करीत असताना, तिच्यापर पगीत कमी ताणतणाव झाला तरी ती आपली गृहिण्य चांगली निगालू राकेल, असे माझे ठाप मत आहे. किशोरावस्थेत मुलीचा शारीरिक, गांधियांक, गांधिजीक तरोच रामाजिंह विकास झाला पाहिजे, असे गला प्रामाणिकपणे वाटते, या यथात मुलींवर वरेच ताणतणाव जाणतात. त्याचील काढी गुद्ये रव्वअनुगवावून मी मांडण्यावे प्रगल्ं गरीत आहे.

दहाची तरोच वाराचीला असताना, मुलीच्यापेशा आई-पडिलांना फार काळजी असते. त्याच्या रातत कानावर पडतो, की या नर्मी धुला चोळाची परीक्षा यावण्याची आहे. परीषेत गुला इतके गार्क मिळालेव पाहिजेत. तरोच एन्ड्रूच्याला धुला इतके गार्क मिळालेव पाहिजेत, मगच तू आगआयटी. कॉलिफिनाय घोणार, तरोच रीईटीला इतके गुण मिळाले तरच धुला एम्बीवीएस, ला प्रवेश मिळणार, त्या तणावागुळे गुलगी शापत्या किशोरावस्थेकडे दुर्लक्ष वरते. तिच्ये शारीरिक, गांधियांक, गांधिजीक विकास फार चांगला दोत नाही.

गाड्या खोलेगावात आगच्या शेजारी एक गुरुची कुटुंब राहत छेतो. त्या कुटुंबात एकूण पाच पाणसे, राहता दोती. त्या कुटुंबावर काळाने आघात केला. त्यात त्याची खाऱणी गरण पालती. त्यागुळे कुटुंबात नवरा तरोच अठरा नर्पाचा गोठा मुलगा, चौदा वर्षांची मधली मुलगी, पाच वर्षांची छोटी मुलगी राहिली. मुलंवे पातळपोषण करण्याराठी नवव्याने दुरारे लाग केल.

दुरान्या आईने, त्या चौदा वर्षांचा मुसीला राकाळी राव गुरांचे शेण काढणे, तो गोवर गॅरागांचे टाकणे, घरातील राव भाऊी-कुंडी घाराणे इत्यादी कामे लूपत्सी, दिवांगर फक्त काम करणे हेच विला नशिली आते. त्या ताणतणावागुळे तिच्या याच्या इतर मुलींची शारीरिक वाट उत्तम झाली. पण त्या गुलीची शारीरिक वाट फार चांगली झाली नाही. तिच्या घेहन्यावर रोज नाही. हे सर्व पिपरीत परिणाम अतिक्रम नव्हो त्या नेहात घेल्यापुढे झालेत. ही वस्तुरिती, मी मांडत आहे, अतिक्राट न अतिक्रामागुळे त्या गुलीची पिशोरावरथा पत्त्याच्या पानाश्रमाणे कोराजून गेली. हे गाडी रवतांने निशीदाण आहे.

काहीवेळा, लहान वयात मुलींची सांगे केली जातात, त्या वयात नांगे री जवळवाणी त्यांचापर पडते. त्यामुळे राष्ट्राणाम वाढता जातो. पालपण हरवले जाते. त्याचा विषयित परिणाम आरोग्यावर होत असतो. शारीरिक, मानसिक आरोग्य विघडते, भावनांता कोंडगारा होते.

दुसरी महत्वाची गोष्ट, किशोरावरथेत, मुलांना रसायनाची जाणील होते. आपल्या सर्वेगठवांना भेदभाव करून विज्ञातात. आपल्याला काढी विज्ञा नाही. तरोच इतर शोषिक सुक्षिया महागड्या गाड्या, महागड्या वरू, त्यांना विज्ञातात. त्यामुळे या वयात त्यांच्या गमात न्यूनांडे चायार होते. तसेच गमात नेही सुखवड चालू होते. त्यामुळे त्याची परिणिती शरीरावर व मनावर होत असते.

काहीवेळा, जुन्या रुटीमुळे, मुलींना अधिशिरता केली जाते. त्यामुळे किशोरावरथेत मुलींच्या मनावर त्यावर ताण येते. त्याचा परिणाम शरीरावर तरोच मानरितांचा विकासावर होत असतो.

जर चौरस आहार विभाला नाही, तरी त्याचा परिणाम शारीरिक विकासावर होत असतो. घरात सातत आई-बडील विभाला भाऊ आजारी असेल तर त्याचाही ताण तणाव मुलींवर होत असतो. गुळातच रसी जात शोषिक वर्ग आहे. न वोलता सातत चाग करीत राखव्याने, त्याचा परिणाम मुलींवर होतगा असतो. तरोच रातत तणालाखाली असतात. रामाजांची गिरी असते. मुलींचे भन हळवे असते. त्यामुळे त्याचा परिणाम शरीरावर होत असतो.

माझे वैयक्तिक विष्फल असे आहेत की,

1. मुलींना वेगवेगळ्या भूमिका पार पाठाच्या लागतात, त्यामुळे त्यांच्या किशोरावरथेत विकासाकडे पालकांनी विशेष लक्ष द्याये.
2. शिक्षणाचा अतिशाण थेईल असा अपेक्षा, पालकांनी मुलींवर लादू नयेत.
3. घरातील अतिकामाचा ताण या वयात पालकांनी देऊ नये.
4. मुलांच्या गनातील न्यूनांडे हा मंत्रीच्या नात्याने गाढून टावाचा.
5. घरातील ज्येष्ठ लोकांनी जुन्या रुटी परंपरा मुलींवर लादू नयेत.
6. या वयात मुलींना चौरस आहार देण्याचा पालकांनी प्रयत्न कराया.
7. दुखारारख्या घटनांचा प्ररांग पालकांनी रागजावू रांगून मुलींच्या मनावरचा ताण कमी करावा.
8. आजारपणाने ताण येऊ, शक्तो. पालकांनी आपल्या रत्नावर त्याते निराकरण करावेत. त्याचा भार ताण मुलींवर देऊ नये.
9. मुलगा-मुलगी असा गेद कधीही पालकांनी करू नयेत.
10. मुलगा-मुलगी दोन्ही रागान, दोघांचा विकास करू छान हे धोरण घेवाये.

संदर्भग्रंथ

1. किशोरावरथा और युवावरथा – आवंदा गंदेत्रा.

शोगी – वरुद्धा

काय सांगू? करं सांगू? – डॉ. शंता राठे, डॉ. अंगता राठे.

Chintan